

נדה כג

רב אחא בריה דרבא מתני לה משמיה דרבי אלעזר		רב יהודה אמר שמואל		
למדן ומשיבין		אין למדן הימנה		שאינה מופנה כל עיקר
לרבנן - למדן ומשיבין	לרבי ישמעאל - למדן ואין משיבין	לרבנן למדן ומשיבין	לרבי ישמעאל למדן ואין משיבין	מופנה מצד אחד
למדן ואין משיבין		למדן ואין משיבין		מופנה משני צדדין
ולרבנן - היכא דמשכחת לה מופנה מצד אחד ושאינה מופנה כל עיקר, ולא להאי אית ליה פירכא, ולא להאי אית ליה פירכא - שבקינן שאינה מופנה כל עיקר, וגמרינן ממופנה מצד אחד. והכא מאי פירכא איכא? משום דאיכא למיפרך: מה לאדם - שכן מטמא מחיים		לרבי ישמעאל - דהיכא דאיכא מופנה מצד אחד ומופנה משני צדדין, שבקינן מופנה מצד אחד וילפינן מופנה משני צדדין; ולהכי אפניה רחמנא לבהמה משני צדדין, כי היכי דלא נגמר מן מופנה מצד אחד		מה ההבדל בין השלבים לדעה שסוברת שאין חילוק

הטעם לשיטת ר' מאיר

רבי ינאי	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן	רב יהודה בשם שמואל א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן
הואיל ועיניהם הולכות לפניהם כשל אדם	הואיל ועיניהם דומות כשל אדם	הואיל ונאמרה בו יצירה כאדם

וחכ"א כל שאין בו מצורת האדם אינו ולד

אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב,

פניו אדם ונברא בעין אחת כבהמה	גופו אדם ופניו תייש	גופו תייש ופניו אדם
רבי מאיר: מצורת אדם חכמים: כל צורת אדם	ולא כלום	אדם

קושי: אמר לו לרב ירמיה בר אבא: והא איפכא תניא, **ר"מ אומר כל צורת וחכ"א מצורת!**
תירוץ: אמר להו: אי תניא - תניא.

